

Τάκη ὅθεν ὁ γράψας τοῦτο δὲν θὰ εἰδε καλῶς καὶ διὰ τοῦτο ὑπέπεσεν ἀκουσίως εἰς ψευδὴ εἰδόποιησιν καὶ εἶναι λυπηρὸν ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ νὰ δημοσιεύωνται ἀνύπαρκτα γεγονότα· γράφει μάλιστα ὅτι ἡ καταδάφισις ἐγένετο περὶ ὄργανον βαθύν, ἐνῷ αὐτῇ ἐγένετο περὶ τὴν θην ὥραν π. μ.

Ἡ καταδάφισις ἐγένετο λέγει διὰ λόγους ἐκλογικούς καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι αὕτη ὅρθὸν καὶ δίκαιον ἦτο νὰ γίνη ἵνα ἡ ὁδὸς Τάκη ἐπεκταθῇ ἔως τῆς Καραϊσκάκη συμφώνως μὲ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως καὶ οἱ κάτικοι τῆς συνοικίας ταύτης περὶ τούτου πολλάκις ἀνέφερον εἰς τὸν πρώην Δήμαρχον, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούντο· καὶ ὅχι μόνον τοῦτο δὲν ἔκκριμεν οὕτος, ἀλλὰ καὶ οἰκίαν φίλου του τινος διὰ τῆς ἴσχυος του κατώρθωσε νὰ ἀναγερθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τάκη οὐχὶ κατ' εὐθείαν γραμμήν, ἐλπίζων οὕτω τὴν δικτυοφήν του σχεδίου διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ἐτύφλωσε τὴν ἐκκλησίαν Χριστοκοπίδη, ἥδη δὲ εἰσακουσθέντων τῶν παραπόνων των ὡς δικαιών ὄντων ἥρξατο ἡ καταδάφισις τῶν μανδροτείχων ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ἀν δὲ ὁ Κυριακὸς διὰ τῶν πρὸς τῶν Τρικούπην ἐνέργειῶν του κατώρθωσε ἵνα σταματήσῃ αὕτη καὶ ὁ μπαστυνόμος ἔθετε κλητήρα φυλλάσσοντα νυχθημέρον τὴν περιτέρῳ καταδάφισιν πληρονομένου παρὰ τοῦ Δημοσίου ἔναντιον τοῦ νόμου, τοῦτο δὲν τὸν ὠφελεῖ διότι θὰ παρέλθῃ καὶ ἡ θέλησις αὕτη τοῦ Καδῆ.

Παρὰ τοῦ κ. Συντάκτου τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀνεμένομεν πλείστα δικαιοσύνην καὶ πλείστα παρατηρητικότητα.

Εἴτε γεέτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Βερολένον, 16 Ιουνίου. Ο πολωνός ποιητής Κρασέν-σκης συνελήφθη σήμερον κατ' αἴτησιν τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως.

Σανδερλάνδη, αὐθημερόν. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου

Ὁ μαρκήσιος ἐκ τυφλῆς ἐμπιστούντης εἶχε παραδώσει τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὁ βαρόνος κατείχε τὰ ἐκατομμύρια ἐν χερσὶ μάλιστα, ἀλλὰ ἡ μαρκησία ἦτο ἕκει μετά τῶν δικαιωμάτων της; ἔτοιμη ν' ἀποδεῖξῃ αὐτή μετά τῶν δικαιωμάτων της; Ἔπειτα τὸν ἀποστερήσῃ αὐτὴν τῆς περιουσίας της! Ἡτο τοῦτο δύνατόν; Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐπιπτεν ὡς ψυχρὸν ὕδωρ ἐπὶ τοῦ καίστος κρανίου τοῦ βαρόνου καὶ κατηγύραζε πρὸς στιγμὴν τὸν ἐρεθισμὸν καὶ τὰς ἐπιθυμίας του.

Ἡδύνατο ν' ἀφίσῃ εἰς τὴν Λουκίαν τὸ ζῆμισυ τῆς περιουσίας τοῦ μαρκησίου. Τὸ ἴδιον του μερίδιον θὰ ἦτο ἀριθμόν λαμπρότατον. Πλέον ἢ ἀπαξῆ ἢ ἴδεα αὕτη τοῦ ἐπηλθεύν, ἀλλὰ τὴν ἀπέκρουσε μετά μανίας. Εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ μὴ δύνηται πλέον νὰ παραδεχθῇ τὴν διανομήν. Ἡθελε τὸ δῆλον. Εἶχε συνειθίση νὰ διαχειρίζεται τὰ ἐκατομμύρια, τοῦτο δὲ ἐμεθύσει αὐτὸν ὡς κυριοβαίτης οἶνος.

Ἐμνησιάκει κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὸν ἐνέσχαλεν εἰς τοιάστην ἀμυχανίαν. Τὶ ἀνάγκην εἶχε νὰ υμφευθῇ, νὰ συζευγθῇ μίαν Ἀγγλίδα, ἥτις μετὰ δύο μῆνας ἐμελλε νὰ τέξῃ παιδίον; Ἐν παιδίον! Ἐνα δίλλον κληρονόμον, τὸν ἀλιθὴ τοῦτον νέα δμηχανία! Ἀνανφιλέκτως ὅσῳ περισσότερον ὁ λέων ἐσκέπτετο ταύτα, τοσούτῳ μᾶλλον εὑρίσκε τὴν κατάστασιν δυσχερῆ. Αἱ ἴδεαι αὐτοῦ συνέχεοντο, τὸ νῆμα τῶν δολοπλοκιῶν αὐτοῦ διέφευγεν αὐτὸν, πάντες δὲ οἱ διὰ μακρῶν μελετηθέντες συνδυασμοί του περιεστρέφοντο ἐμπλεκόμενοι εἰς ἀδιέξοδον λαθύρινθον.

ἔξιδον, καταληφθέντος τοῦ πλήθους ἐκ πανικοῦ, μεγάλη ἐπήλθε σύγχυσις ὀλεθρίας σχούσει συνεπείας. Ἀριθμοῦνται 70 νεκροί καὶ ὑπὲρ τοὺς 300 τραυματίαι.

Παρέστοι, αὐθημερόν. Ο κ. Σαλλαμέλ Δακούρη ἀνεχώρησε μεταβατίνων εἰς Βισύ. Ἐν πῆ ἀποντίᾳ του τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐζωτερικῶν θέλει διευθύνει ὁ κ. Φερρύ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτζου εἰς θέσιν Γλυκόβρυσιν παρὰ τῇ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἐκάστην πρωταν

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχείων διὰ σφραγίδος ἡσφαλισμένων δύνανται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφώσιν εἰτε ἐν τῷ γραφείῳ τῶν Ἀδελτῶν Οἰκονόμου, ὁδῷ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκίᾳ Β. Μελᾶ, σημειούντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος ἢ ἐπιθυμοῦνται καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομήν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γενίστεται καθ' ἐκάστην πρωταν περὶ ώραν 5ην ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ἔριζεται τῆς ἡμισείας δκάδος ἐν δοχείῳ εἰς λεπτὰ **55**, τῆς μιᾶς δκάδος εἰς δραχμὴν **1** καὶ τοῦ δοχείου τῶν δύο δκάδων εἰς δραχμὰς **2**.

(Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομείου «Γλυκόβρυσις»)

”Ω! αὐτὴ ἡ Λουκία, αὐτὴ ἡ Λουκία.

Καὶ μολαταῦτα, πρᾶγμα παράδοξον, οὐδὲν ἡσθάνετο μίσος κατὰ τῆς νύμφης του ἀπεναντίας ἡννόει ὅτι διωλισθαινεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βαθιμαίως εἰδός τι ἀγάπης πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα, δόπτε σκεπτόμενος περὶ αὐτῆς ἔβλεπε τὴν χαριεστάτην εἰκόνα της ἀναφαινομένην ἐντὸς νέφους καπνοῦ, τὸ γλυκὺ καὶ μειλίχιον πρόσωπόν της φωτιζόμενον ὑπὸ ἡλιακῆς τινος ἀκτῖνος, ἥτις ἐπέθετεν ἐπὶ τοῦ μετώπου της, οἷον λαμπράν τινα ἀκτινοβολίαν.

Ἡ τοῦτο ὄνειρον ἢ παραλογισμός; Η Λουκία ἡν ἐμπροσθέν του, παρετήρει διὰ τῶν μεγάλων, ὥραίων, θωπευτικῶν δρφαλμῶν της καὶ ἐμειδία αὐτῷ θιλερώσεως. Βλέπων κινούμενα τὰ χεῖλη της, ἐνόμιζεν ὅτι ἀκούει τὸν μελωδικὸν φθόγγον τὴν μειλιχίου φωνῆς της, ἥτις ἡδέως ἐπαλλεν ὡς ὁ πόκος ἐναερίου λίρας.

Ἐγκεισε τοὺς δρφαλμούς.

Αἴρνης ἀνεπιδησεν, ὃσει ἀνηγέρθη ἀποτόμως ἐκ βαρέως ὑπνου, ἐρριψε τὸ σιγάρο του, καὶ ἡνωρθώθη. Η μορφή του εἶχε λίαν φαιδρυνθῆ, οἱ δὲ δρφαλμοί του ἡκτινοεόλουν.

Ἴδεα τις εἶχε διέλθει διὰ τοῦ πνεύματος του.

Ἡ ἴδεα αὕτη κατέστρεψε τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐμπόδιον, κατενίκα διὰ μιᾶς πάσταν δυσχέρειαν. Διατί νὰ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῷ ἥδη;

(ἀκολουθεῖ)